A dohánygyár ifjumunkás versenybrigádjai felajánlották többteljesitményüket a szakszervezeti kongresszusnak

A közelmult napokban országszerte és Szegeden is fokozottabban, céltudatosabban kapcsolódtak be a munkaversenyekbe az ifjumunkások. Az ifjumunkások igen jelentős része vállalta a kollektiv versenyszellem kialakitását, a munkafegyelem megszilárditását és ezzel a termelés eredményességének fokozását.

Az üzemekben megalakultak az ifjumunkás-versenybrigádok. Szegeden a Dohánygyár és az Ujszegedi Kendergyár ifjumunkásai jártak elöl jó példával és versenybrigádjaik munkájának már meg is született az első igen jelentős és szép eredménye.

A Dohánygyár brigádokban dolgozó ifjumunkásai szerdán délután brigádértekezletet tartottak, amelyen beszámoltak kollektiv versenyük első hetének eredményeiről, megbeszélték a további teendőket és megvitatták az első héten észlelt hibákat.

Az első hét eredményei

a Dohánygyár öt ifjumunkás brigádjának öntudatos munkájáról tettek tanuságot. A szivarkatöltők, akiknek előirányzata 9000 darab volt óránkint — ez volt az elmult munkaverseny átlag teljesitménye —, óránkint 10.500 darabos teljesitményt értek el. A hüvelygyártó gépeknél dolgozó ifjumunkásbrigád tagjai szintén magasan felülmulták eddigi teljesitményüket. 7500 darab helyett már az első héten elérték a 9000 darabos órateljesitményt.

Az egyik legszebb eredményt a Gyurik László vezetésével a Triumph szivarkatöltőgép mellett dolgozó ifjumunkásbrigád érte el. Az élmunkás Gazdag Dezső ugyancsak Triumphgéppel dolgozó brigádját hivták ki versenyre és a fiatalok az első héten 100.000 darabbal szárnyalták tul az élmunkás brigádját. Buda István és Szücs Lajos U. M.-géppel dolgozó brigádja is versenyben állt egymással s a versenyt kitünő eredményekkel fejezték be. A csomagolók az eddig elért óránkinti 6525 darabos átlagot 8160 darabra emelték fel. A Nyári-féle »Medius«-géppel dolgozó csomagoló ifjumunkásbrigád szintén felemelte óránkinti teljesitményét több mint ezer darabbal. A dohányvágók ifjumunkásbrigádja egy ujitással, amelyen lényegesen

meggyorsitották a késcserét

az óránkinti 117 kilogramos teljesitményt 124 kilóra emelte fel.

A többteljesitmény mellett a Dohánygyár ifjumunkásbrigádjai a selejt csökkentésében és a minőség megjavitásában is jó eredményeket értek el.

A brigádértekezleten Gazdag Dezső élmunkás, akinek brigádját az ifjumunkások tulszárnyalták az elmult héten, megdicsérte legyőzőinek jó versenyszellemét, de megigérte, hogy a jövőben még nehezebb feladat elé állitja a fiatalokat.

Az első héten tapasztalt hibákkal kapcsolatban legtöbben a brigádokban dolgozó ifjumunkások állandó áthelyezése ellen emeltek kifogást. A jövő legfontosabb feladatainak a munkafegyelem megerősitését és a másodperccekért folytatott harc fokozását tartotta a legtöbb felszólaló.

A brigádértekezlet végén a Dohánygyár ifjumunkásai fiatalmas lelkesedéssel elhatározták, hogy brigádmunkájuk eredményét, többletmunkájukat felajánlják az október 17-i szakszervezeti kongresszusnak.

Osztálysorsjegyet
már most vegyen!
Osváth István
főárusitónál, Szeged, Tábor-utca 3. sz. alatt. — Városi adóhivatal-palota.
HUZAS OKTÓBER 16-án.

Az Alföldi Tudományos Intézet népszerűsitő tudományos előadássorozatot indit

Még a nyár elején beszámoltunk róla, hogy a Kálmány Lajos Kör vezetésével néhány fiatal szegedi kutató és a MEFESz szegedi csoportja mozgalmat inditott annak érdekében, hogy az Alföldi Tudományos Intézet valóban széles rétegeket megmozgató központja legyen az Alföld tudományos életének. Az intézet most elindult azon az uton, amelyen betöltheti fontos hivatását. Ennek legfőbb feltétele, az uj, fiatal kutatók bekapcsolása és annak elkerülése, hogy az ott folyó munka a tömegektől elzárva történjék. Ezért népszerűsitő előadássorozatot indit az intézet, hogy a dolgozókat megismertesse az ott folytatott tudományos munkával és a kutatók céljaival, eddig elért eredményeivel.

Az első ilyen előadóülést vasárnap délelőtt 11 órakor rendezik meg a központi egyetem aulájában. Ez alkalommal dr. Bartucz Lajos professzor, az Alföldi Tudományos Intézet igazgatója beszél az alföldkutatásról és ezzel együtt a most induló előadások jelentőségéről. Seres József »Sándorfalva parasztársadalma«, Ozrós József pedig »A szőregi tökcituráson« cimmel tart érdekesnek igérkező előadást. Belépődij nincs és minden érdeklődőt szivesen látnak.

Az előadók egyébként tulnyomórészt az intézet közeljövőben megjelenő gazdag tartalmu évkönyvéből tárnak fel értékes részleteket a hallgatóságnak.

Köböl József a főváros törvényhatósági bizottságának uj elnöke

A főváros törvényhatósági bizottsága szerdán tartott közgyülésén Köböl Józsefet választotta elnöknek, alelnök lett Dénes Gyula és Varga Lajos.

Szinház ● Művészet

Csongor és Tünde zenéjéről beszél a szerző: Weiner Leó professzor

A magyar zenei élet egyik legismertebb és világhirű egyénisége Weiner Leó professzor, aki a ma bemutatásra kerülő Vörösmarty szinműnek, a Csongor és Tündének páratlan szépségű és kifejező erejű kisérőzenéjét irta. Weiner Leó a Délmagyarország munkatársának a következőket mondta erről a remekművéről:

— 1912-ben, az akkori Nemzeti Szinház igazgatójától, Tóth Imrétől kaptam a megbizást, hogy kisérőzenét komponáljak a Csongor és Tündéhez. 1913-ban el is készültem a zenével és 1916-ban a háboru kellős közepén mutatták be az Operában Ábrányi Emil vezényletével. Azóta sorozatosan előadták, legutóbb két évvel éppen Both Béla rendezésében szintén a Csongor és Tündével nyitott a Nemzeti Szinház. Az eredetileg kisérőzenének komponált műből tánckölteményt is irtak, amit szintén az Operában mutattak be és két alkalommal szabadtéren a Margitszigeten és Tatán.

— Olyanféle zene ez, mint Mendelssohn kisérőzenéje a Szentiványéji álomhoz, tehát szimfonikus közzene és a szöveghez simuló kisérő aláfestő zene. Ilyen vonatkozásban talán még erősebben összefügg a szöveggel és még jobban karakterizálja a szereplők jellemét.

Végül elismerőleg nyilatkozott Weiner professzor a szegedi operazenekar munkájáról és kiváló karnagyáról — Várady László elvtársról.

—

Déry Pál negyedik lett a nemzetközi énekversenyen

Déry Pál elvtárs, a szép és képzett baritonnal rendelkező fiatal szegedi énekes a genfi nemzetközi zenei versenyen jelentékeny sikert ért el. Déryt a kultuszkormány ösztöndijjal küldte ki a versenyre és már az elődöntőkben is felfigyeltek képességeire. A pontozás alapján bekerült a döntőbe, amelyen a negyedik helyezést érte el. Déry Pál fejlődő művészpályájának a genfi siker igen jelentős állomása.

—o—

A szinházi iroda felhivása

A szinház igazgatósága felhivja a közönség figyelmét arra, hogy az előadások pontosan fél 8 órakor kezdődnek. Az előadás kezdetét gongütés jelzi, utána lezárják az ajtókat. A későn jövőket nem engedik be a szinházba.

Ugy a pénztárban, mint a nézőtéri jegykezelőknél műsor 50 fillérért kapható.

—o—

A »A nemzetközi Bartók-verseny résztvevőinek hangversenye. A Zenekonzervatórium hangversenytermében október 4-én, hétfőn este 8 órakor a Konzervatórium két művész-tanára, Szabó András és Bán Sándor, akik az október 10-én kezdődő budapesti nemzetközi Bartók-versenyen versenyeznek, a szegedi közönségnek bemutatják azokat a műsorszámaikat, amelyekkel a versenyen indulnak. Az igen érdekes hangverseny iránt, amely izelitőt ad a budapesti nagy versenyből, igen nagy érdeklődés nyilvánult meg. A hangversenyre belépőjegyek nincsenek, csak műsormegváltás kötelező 3 és 5 forintos árban.

Jegyek a szovjet filmekhez a Délmagyarország kiadóhivatalában is kaphatók.

Hallotta Ön már Ady-Burger-t
A TERE-FERE ESPRESSOBAN?
Csütörtök, szombat, vasárnap d. u. 7-kor,
minden este 9 órától zongorázik

Öngyilkosság?

Mihail Solohov: Uj barázdát szánt az eke cimü regényéből van az alábbi részlet. A regény a szovjet mezőgazdaság küzdelmeinek és a szovjet parasztság fejlődésének hősköltménye. Uj barázdát szántanak és uj emberek lesznek a szovjet parasztok, szabadok, öntudatosak. Makar Nagulnov, a forradalom jó harcosa volt — a szovjet rendszer építője, a Párt tagja. Az ezerkilenczázharmincas években, — ebben az időben játszódik le a regény —, a parasztság rohamos fejlődésének megindulása idején — Nágulnov szembe kerül a Párttal — és kizárják. Az alábbi részlet — Nágulnov lelkiállapotát irja le, a városból — ahol közölték vele a kizárást — hazafelé mentében.

•

Nágulnov vagy husz kilométert tett meg, vad vágtatásban. Csak a halottdombnál állitotta meg a fakóját; leszállt róla és letörölte a ló nyakáról a habot.

A tavaszelő szokatlanul meleg volt. A nap ugy felmelegitette a földet, akár májusban. A hullámzó láthatáron reszkető párák emelkedtek. Egy szteppetóról vadkacsa, vadliba és szalonka nyöszörgő kiáltását verte erre a szél.

Makár levette a kantárt, a kantárszárat hozzákötötte a ló első lábához és meglazitotta a hevedert. A fakó mohón kezdte tépdesni a fiatal füvet, még a tavalyi zabszalma-csonkot is lecsipegette.

A domb fölött, vontatott vibráló fütyüléssel szállt el egy csapat pézsmajérce. Makár minden gondolat nélkül figyelte őket és látta, amint kövekként hullanak alá a tóba. A nádsziget mellett felszökött a megbolygatott viz. A partról azonnal egy csapat megzavart vadliba emelkedett a magasba.

A szteppe sivár és kietlen volt. Makár sokáig mozdulatlanul feküdt a domb tövében. Eleinte még hallotta a dobogást, prüszkölést, aztán elnémult a ló, bement a szakadékba, ahol kiadósabb volt a fű. Körös-körül mély csend, amilyen különben csak a learatott, elhagyott őszi szteppén szokott lenni.

Ha hazaérek, elbucsuzom Andrejtől, Dávidovtól, felveszem a lengyel frontról hazahozott köpenyemet és agyonlövöm magam. Semmi sem köt az élethez. A forradalmat ezzel nem éri kár. Elég ember áll a rendelkezésére. Eggyel több, vagy eggyel kevesebb — az mindegy — fontolgatta Makár nyugodtan, mintha nem róla lenne szó. A hasán feküdt és nézte, mint játszik a szél a füszállal. Dávidov bizonyára azt fogja mondani a siromnál: Nágulnovot kizárták a pártból, de azért jó kommunista volt. Eljárását, az öngyilkosságot nem helyeseljük. Ez tény! De azt, amiért az ellenforradalommal harcolt, be fogjuk fejezni. — Szokatlan elevenséggel képzelte el Makár, miképpen tolakszik előre a tömegben a kulák Bannik. Világosszőke bajuszát simogatva, mondja: »hálaistennek! Egy megdöglött.«

— Nem, átkozottak! Nem lövöm agyon magam! Én foglak elintézni titeket és a hozzátok hasonlókat! — mondotta fogcsikorgatva maga elé Makár és felugrott. A Bannikra való visszaemlékezés megváltóztatta elhatározását és már a lova után nézett. »Semmiért a világon! Először benneteket viszlek a sirba, s csak azután magamat! Ne örvendezzetek a halálomon. És nem Korcsinszkijé az utolsó szó. Ahogy készen leszünk a vetéssel, jelentkezem a területi bizottságnál. Vissza fogom kapni a nevemet. Megyek a területi bizottsághoz, megyek Moszkvába, ha kell. És különben mint pártonkivüli is harcolni fogok ezek ellen a mérges gombák ellen.«

Most világos szemmel nézte maga kerül a világot. Már egyáltalán nem látszott olyan reménytelennek a helyzete, mint néhány órával ezelőtt.

Sietve fordult afelé a szakadék felé, amelyben eltünt a lova. Léptei egy farkast riasztottak fel a száraz, magas dudva közül. Egy darabig előrehajtott fejjel, alulról szemlélte az embert. Aztán hátracsapta a fülét és behuzott farokkal oldalgott el a sürüségbe. Fekete, laza emlői fonnyadtan fityegtek. Bizonyára nemrégen kölykezhetett.

Mikor Makár a lovához közeledett, az állat felkapta a fejét és az elsőlábához kötött kantárszár elszakadt.

— Prr, Vászjok! Állj meg, Vászjok — szólongatta Makár félhangosan a fakót. Igyekezett hátulról elkapni a sörényét, vagy a kengyelt.

De a ló a fejét rázogatta, meggyorsitotta léptei és ijedősen nézett a lovasra. Makár utánaszaladt, de a fakó nem engedte magához, átvágtatott az országuton és patkócsattogása elenyészett a távolban.

Makár káromkodva ment utána. Vagy három kilométert ment, mezőkön keresztül és faluhoz közel egy frissen szántott földön haladt át. Párjával szállt fel a tuzok, meg a fogoly egy kaszálatlan rétről. Egy himtuzok méltóságteljesen járt fel és alá, őrizte a nősténye nyugalmát. Időről-időre kiteregette rövid, barnásvörös farkát s ugy huzta végig a mezőn, hogy csak ugy hullott belőle a toll, meg a rózsaszinű pehely.

A fű sürün nőtt a szteppén. A madarak és állatok párosodtak. Csak a felszántott, gőzölgő föld tárta ki az ölét megtermékenyitetlenül.

Makár dühösen vágott át a száraz, göröngyös földön. Lehajolt, földet vett a kezébe és szétdörzsölte. A száraz füerek mentén forró humusz volt. Egy órát sem volt szabad várni. Először lazává kell boronálni a megkeményedett földet, aztán a vetőgépekkel nekilátni, hogy mélyen beleágyazzák az aranyos buzaszemeket.

— Késő! Tönkremegy a föld, ha igy hagyjuk. — Makár mély fájdalommal szemlélte a fekete csupasz szántóföldet. — Még egy-két nap és vége a vetésnek. A föld olyan, mint a kanca. Idejében kell fedezni. Később nem ér semmit... Rajtunk, embereken kivül, minden lény világosan lát ezekben a dolgokban. Állat, fa és föld — mind tudja, mikor van szüksége a megtermékenyitő magra.

— Meggyorsitotta léptelt, sőt szaladni kezdett. Izzadság csorgott a sapkája alól, inge csuromviz volt...